

[Hans Hedtoft.]

to Minutter forinden havde polemiseret imod. Han spurgte, hvorfor jeg ikke havde taget flere Millioner med end dem, jeg nævnte, og hvorfra jeg vidste, det var unødvendige Varer. Jeg har sagt det to Gange, og nu skal jeg sige det for tredje Gang. Jeg ved det fra den Kendsgerning, at de Varegrupper, jeg her har nævnt, og som tidligere udgjorde imellem 250 og 300 Mill. Kr. paa den af Regeringen forelagte Spareplan, alle er skaaret ned til mellem 5 og 10 Mill. Kr., og det tror jeg siger ganske meget om, at der kunde have været grebet ind paa dette Felt paa et tidligere Tidspunkt.

Jeg skylder endelig en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem sagde, at Typografkonflikten ikke drejede sig om Lønsatser, men om et principielt Spørgsmaal om 7 Timers Arbejdsdagen, og efterlyste en Udtalelse om Socialdemokratiets Stilling hertil. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har nogen virkelig Viden om, hvorvidt denne Konflikt vilde være kommet til Udbrud, hvis de lønmæssige Modsætninger mellem Arbejdete og Arbejdsgivere havde været bragt til Udlysning. Det ved det ærede Medlem ikke et Ord om. Ikke eet Ord. Men ikke desto mindre skal han — jeg havde nær sagt noget — med alle Midler spille Regeringslivvagtens Rolle og derfor komme med saadanne Spørgsmaal, som han gør. Vor Stilling til Arbejdstidsproblemet? Ja, det er den, at Verden staar ikke stille med 8 Timers Dagen. Naar Rationalisering og Fremadskriden i Industrien og Verdensforholdene muliggør det, skal Arbejdstiden længere ned end til 8 Timer. At det nuværende Tidspunkt i Almindelighed for Danmark ikke er egnet til at acceptere en 7 Timers Arbejdsdag, har jeg sagt ganske aabent, men jeg har ikke dermed taget nogen Stilling til, om det i den specielle Branche og her i København vil være muligt at opfylde de lønmæssige Fordringer, der er stillet, eller at gennemføre 7 Timers Dagen pr. straks.

Hvad de aktuelle Forhold angaar, maa jeg henholde mig til de Udtalelser, jeg har fremsat tidligere herom.

Statsministeren (Knud Kristensen): Jeg vil kun gøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft,

at den Omstændighed, at visse Varegrupper er stærkt nedskaaret paa den nye Importplan, er ikke noget Bevis for, at det er unødvendige Varer. De kan være nedskaaret, dels fordi man ikke har kunnet faa tilstrækkeligt af dem, dels fordi man ikke har Valuta til dem. Jeg kan nævne saadanne Ting som Papir og Tekstilvarer, som er nedskaaret langt mere, end man vilde, hvis man i det hele taget havde Mulighed for at skaffe valutariske Midler til Indførsel deraf, og saadan er der en Række Ting. Det er altsaa ikke noget som helst Bevis, og det vil sige, at naar det er Bevisgrundlaget, har det ærede Medlem ikke noget som helst sagligt Grundlag for en Paastand af den Natur, som han her har fremsat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg fastholder min Udtalelse vedrørende Engelsktaftalens Afslutning, den dækker de foreliggende Kendsgerninger. Jeg minder den højtærede Statsminister om, at der blev dengang afholdt et Partiformandsmøde, hvori Repræsentanten for vort Parti, det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, udtrykkelig erklærede, at vi ikke vilde have noget Ansvar for den Aftale, Regeringen dér havde truffet.

Hvad angaar Arbejdsløshedstallene, kan jeg ikke gøre for, hvis Statsministeren har misforstaaet mig — ja, det kan være, jeg kan gøre for det, men saa rettes det nu. Jeg staar her med Statistiske Efterretninger, 39te Aargang Nr. 9 af 25. Februar 1947. Der findes dér en Fortegnelse over Arbejdsløhedsprocenterne i de forskellige Landsdele og større Byer med Forstæder. Ifølge denne Tabel ligger det saadan, at Arbejdsløhedsprocenten i Hovedstaden var i December 1945 8,8, men i December 1946 4,4. Derimod var den i Provinsen stigende og i Landdistrikterne stærkt stigende. De Tal, jeg gav i min Tale, berørte Procent-satserne for Arbejdsløsheden i Landkommunerne og belyste, hvorledes Arbejdsløsheden dér er steget kolossalt fra December 1945 til December 1946. Efter at have bragt disse Tal sagde jeg: Der er kun den ene Forklaring, at Standsningen af de offentlige Arbejder har bevirket en større Arbejdsløshed i Landkommunerne.